

STATUTUL
CULTULUI CREȘTIN PENTICOSTAL
- BISERICA LUI DUMNEZEU
APOSTOLICĂ DIN ROMÂNIA

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA I

Principiile fundamentale

Art. 1. - În desfășurarea activității sale, Cultul Creștin Penticostal are la bază următoarele principii:

a) principiul garantării dreptului la libertatea de gândire, de conștiință și religie al oricărei persoane de pe teritoriul României, potrivit Constituției și tratatelor religioase la care România este parte, reprezintă un principiu fundamental în activitatea Cultului Creștin Penticostal;

b) principiul nondiscriminării. Nicio persoană nu poate fi pusă în situație de inferioritate pentru credința sau apartenența sa la o grupare, asociație religioasă sau cult ori pentru exercitarea libertății religioase. Dobândirea și exercitarea drepturilor religioase se realizează fără constrângere, în baza legii și a prezentului statut;

c) principiul autonomiei. În raporturile sale cu statul român, Cultul Creștin Penticostal este autonom. Exercitarea credinței penticostale se face în baza normelor stabilite de statutul de organizare și funcționare;

d) principiul egalității. Cultele legal recunoscute sunt egale în fața legii și a autorităților statale de orice rang. Raporturile Cultului Creștin Penticostal cu alte culte sau organizații se realizează pe baza respectului reciproc;

e) principiul conformității cu normele moral-creștine.

Art. 2. - Libertatea religioasă reprezintă dreptul oricărei persoane de a-și manifesta credința religioasă în mod individual sau în public în cadrul Cultului, fără constrângeri sau restricții. Norma de bază în exercitarea credinței penticostale

este reprezentată de Sfânta Scriptură și de Statutul Cultului Creștin Penticostal, însoțit de Mărturisirea de credință.

Art. 3. - Părinții, tutorii sau alți reprezentanți legali au dreptul exclusiv de a opta pentru educația religioasă a copiilor minori, conform propriilor convingeri.

SECȚIUNEA a 2-a

Considerații generale privind Cultul Creștin Penticostal

Art. 4. - Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România se fundamentează pe învățăturile Sfintelor Scripturi. În toate actele și publicațiile oficiale denumirea este: Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România (C.C.P. - B.D.A.R.).

Art. 5. - Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România este format din toate bisericile locale din țară și din străinătate, care în mod liber au adoptat Mărturisirea de credință penticostală, se organizează și funcționează după prezentul statut.

Art. 6. - Sediul Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România este în municipiul București, str. Dr. Carol Davila nr. 81, sectorul 5, cu posibilitatea de a se schimba atunci când situația o cere.

Art. 7. - Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România este autonom față de stat. Principiile de credință ale Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România sunt cele cuprinse în Mărturisirea de credință.

Art. 8. - Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România respectă Constituția și legile țării, potrivit principiului conformității legilor față de normele și valorile moral-spirituale promovate de Sfânta Scriptură.

CAPITOLUL II

Organizarea Cultului Creștin Penticostal

Art. 9. - (1) Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România are următoarele părți componente:

a) Biserica locală, constituită dintr-un număr de cel puțin 20 de membri. De biserica locală aparțin bisericile filiale, care se pot constitui și cu mai puțin de 20 de membri;

b) Comunitatea Regională din România, constituită în baza unei hotărâri a Consiliului bisericesc, formată dintr-un număr de biserici locale aparținând unei anumite zone geografice din țară;

c) Comunitatea Etnică din România, constituită în baza unei hotărâri a Consiliului bisericesc, formată dintr-un număr de biserici locale aparținând unei anumite etnii;

d) Comunitatea Teritorială din diaspora, constituită în baza unei hotărâri a Consiliului bisericesc, formată dintr-un număr de biserici locale din una sau mai multe țări;

e) Institutul Teologic Penticostal și alte unități de învățământ de alt rang, organizate potrivit dispozițiilor Legii învățământului nr. 84/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și altor norme în domeniu;

f) Casa de Pensii și Ajutoare a Cultului Creștin Penticostal Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România, organizată potrivit normelor legale în vigoare referitoare la sistemul de pensii și asigurări sociale ale cultelor, denumită în continuare Casa de Pensii și Ajutoare.

(2) Părțile componente ale Cultului Creștin Penticostal sunt persoane juridice. Ele dobândesc personalitate juridică în condițiile îndeplinirii cerințelor prezentului statut.

Art. 10. - Structura de conducere a Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România

este formată din:

- a) Adunarea generală;
- b) Consiliul bisericesc;
- c) Comitetul executiv.

Art. 11. - Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România, Bisericile penticostale locale, Comunitățile Regionale, Comunitățile Etnice, Comunitățile Teritoriale, Institutul Teologic Penticostal și Casa de Pensii și Ajutoare sunt persoane juridice și se organizează și funcționează potrivit prezentului statut.

CAPITOLUL III

Biserica locală

SECȚIUNEA 1

Scopurile bisericii locale

Art. 12. - Biserica pentecostală locală este gruparea de credincioși care, prin îndemnul și călăuzirea Duhului Sfânt, într-un mod liber consimțit, acceptă și respectă Mărturisirea de credință și Statutul Cultului Creștin Pentecostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

Art. 13. - Biserica pentecostală locală are autonomie funcțională în condițiile prezentului statut și are ca normă de credință și practică creștină Sfânta Scriptură, oglindită în Mărturisirea de credință.

Art. 14. - Scopurile esențiale ale bisericii pentecostale locale sunt:

- a) glorificarea lui Dumnezeu;
- b) păstrarea nealterată și propovăduirea învățăturii Sfințelor Scripturi;
- c) ucenicizarea, creșterea spirituală și educarea credincioșilor;
- d) răspândirea Evangheliei pentru mântuirea celor pierduți;
- e) practicarea actelor de cult și a părtășiei frățești;
- f) ajutorarea celor în nevoi, ca manifestare a dragostei creștine.

SECȚIUNEA a 2-a

Constituire și organizare

Art. 15. - (1) Biserica pentecostală locală se constituie prin hotărârea Adunării generale de constituire a Bisericii și

funcționează în cadrul Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România, pe baza autorizației eliberate de Comitetul executiv, la cererea Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice, și se înscrie în Registrul unic al persoanelor juridice de la sediul cultului.

(2) În prealabil, Comunitatea Regională, Teritorială sau Etnică se va convinge că credincioșii care solicită autorizarea cunosc, acceptă și respectă prezentul statut și că dispun de spațiul necesar funcționării ca biserică.

(3) În aceleași condiții va fi autorizată și biserica filială, care însă, din punct de vedere spiritual și administrativ, depinde de biserica locală.

Art. 16. - În situația în care biserica locală constată că sunt îndeplinite condițiile necesare, iar situația o cere, poate solicita Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice schimbarea autorizării bisericii filiale în biserică locală.

Art. 17. - Nicio biserică locală nu poate aparține Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România dacă nu aparține unei Comunități Regionale, Teritoriale sau Etnice.

Art. 18. - Desprinderea dintr-o biserică penticostală a unui grup de credincioși, în vederea înființării, în aceeași localitate, a unei noi biserici, se face cu aprobarea Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice și numai atunci când această acțiune contribuie la progresul lucrării lui Dumnezeu.

Art. 19. - Autorizarea în cadrul Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România a unei biserici dintr-o altă confesiune religioasă, care acceptă și practică învățătura penticostală, se va face cu aprobarea Consiliului bisericesc, la solicitarea și cu avizul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice și în urma unei monitorizări de minimum un an. Din momentul autorizării, biserica devine unitate de cult creștin penticostal.

Art. 20. - Biserica penticostală locală este legal angajată față de terți, prin semnătura pastorului și cea a secretarului sau a unui delegat al acestora.

Art. 21. - (1) Ștampila bisericii este rotundă, cu diametrul de 35 mm. Circumferința ei este delimitată de două cercuri concentrice la distanță de 1 mm unul față de celălalt, cercul exterior fiind trasat cu o linie mai groasă. Pe circumferința interioară a cercului mai mic se scrie în formă rotundă „Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România”, iar pe un al doilea rând, interior, sub formă de cerc, se scrie biserica, după care urmează județul.

(2) În centrul ștampilei se află imaginea unui porumbel în zbor, care coboară, de la care pornesc raze în toate direcțiile, până la circumferința unui cerc imaginar cu diametrul de 15 mm.

(3) Ștampila poate cuprinde de asemenea denumirea specifică a bisericii, de exemplu: Betel, Betania, Filadelfia și altele asemenea.

(4) Modelul ștampilei este unic și se află la sediul central al Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

Art. 22. - Biserica locală încetează să mai existe atunci când scopurile pentru care s-a constituit nu mai pot fi îndeplinite sau când comunitatea regională constată că biserica nu mai respectă prezentul statut și după ce s-au epuizat toate demersurile în soluționarea crizei.

SECȚIUNEA a 3-a

Calitatea de membru al bisericii locale

A. Dobândirea calității de membru

Art. 23. - Calitatea de membru al bisericii locale se dobândește de către persoana care:

a) s-a întors la Dumnezeu cu pocăință și credință, făcând

dovada nașterii din nou;

b) l-a mărturisit pe Isus Hristos în apa botezului ca Domn și Mântuitor, conform Sfințelor Scripturi;

c) acceptă prezentul Statut al Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România;

d) se înscrie ca membru în evidențele bisericii.

Art. 24. - Acceptul pentru botezul în apă al persoanelor nou-convertite se face, la cererea acestora, de către pastorul bisericii, împreună cu comitetul acesteia. Aceste persoane vor urma în prealabil un curs de pregătire biblică în vederea însușirii adevărilor de bază ale vieții de credință. Vor fi acceptate la botez numai acele persoane care fac dovada unei întoarceri autentice la Dumnezeu.

Art. 25. - Calitatea de membru este personală și netransmisibilă. Un credincios poate fi membru în același timp numai într-o singură biserică.

Art. 26. - (1) Credincioșii penticostali se pot transfera, la cerere scrisă, într-o altă biserică.

(2) Se acceptă transferul de membri în bisericile penticostale și al credincioșilor din alte biserici evanghelice, care acceptă Mărturisirea de credință și practica Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

(3) Analiza și decizia cu privire la cererea de transfer se fac de către pastorul bisericii împreună cu comitetul bisericii.

(4) Membrii care pleacă din localitate sau din țară pentru o perioadă mai mare de 3 luni, indiferent de motivul plecării, trebuie să ceară transferul de la biserică locală, iar la întoarcere vor aduce transferul de la biserică pe care au frecventat-o în perioada absenței din biserică locală.

Art. 27. - Calitatea de membru al bisericii încetează prin retragere, transfer, excludere sau deces. Retragerea ca membru trebuie să fie comunicată conducerii bisericii în scris.

Persoanele care pierd calitatea de membru nu au niciun drept asupra bunurilor și valorilor aduse sub orice titlu în patrimoniul bisericii și nici urmașii lor.

B. Drepturile membrilor

Art. 28. - Drepturile membrilor bisericii locale sunt:

- a) să participe la slujbele bisericii;
- b) să participe la adunările generale ale bisericii, cu drept de vot;
- c) să fie aleși în diferite slujbe spirituale sau administrative, potrivit chemării lui Dumnezeu și în funcție de calitățile spirituale și capacitățile intelectuale;
- d) să li se officieze actele de cult de care au nevoie;
- e) să beneficieze de asistență spirituală din partea bisericii;
- f) să se poată transfera într-o altă biserică, la cerere.

C. Obligațiile membrilor

Art. 29. - Îndatoririle membrilor bisericii locale sunt:

- a) să trăiască în spiritul învățăturilor Sfintelor Scripturi și să respecte prezentul statut;
- b) să frecventeze cu regularitate serviciile divine și să își aducă contribuția la împlinirea menirii bisericii;
- c) să îi respecte pe ceilalți membri, pe slujitorii bisericii, să respecte rânduiala bisericii locale și să se supună hotărârilor conducerii acesteia;
- d) să contribuie cu regularitate la susținerea financiară a bisericii prin zeciuiele și donații, potrivit învățaturii Sfintelor Scripturi și nevoilor lucrării lui Dumnezeu.

D. Disciplina membrilor. Reguli și proceduri

Art. 30. - (1) Fiecare membru al bisericii este supus disciplinei acesteia.

(2) Disciplina bisericească se exercită de conducerea bisericii, sub îndrumarea pastorului, cu următoarele scopuri:

- a)** pentru a păstra sănătatea morală și spirituală a bisericii;
 - b)** pentru a păstra unitatea și armonia în cadrul bisericii;
 - c)** pentru a îndemna la pocăință și a-l recupera pe cel căzut;
 - d)** pentru a păstra neștirbită mărturia bisericii în fața lumii.
- (3)** Formele de disciplinare care se aplică în biserică sunt:
- a)** muștrare personală de către pastor sau conducătorul bisericii;
 - b)** muștrare în fața comitetului bisericii;
 - c)** retragerea unor drepturi, dreptul de a sluji în biserică, dreptul de a participa la Cina Domnului, pe o perioadă determinată;
 - d)** retragerea tuturor drepturilor de membru pe o perioadă nedeterminată;
 - e)** excluderea; excluderea, după caz, poate fi însoțită de interdicția accesului persoanei excluse în locașul de cult al bisericii care a decis excluderea.
- (4)** În desfășurarea activității sale, biserica poate decide, în cazuri riguros determinate, interzicerea accesului unor persoane care tulbură serviciile divine.
- (5)** Sancțiunile prevăzute la alin. (3) lit. c)-e) din prezentul articol se trec într-un proces-verbal semnat de conducerea bisericii, se aduc la cunoștință celui în cauză și se comunică Adunării generale.
- (6)** Persoana față de care s-a aplicat o formă de disciplinare are dreptul de a se adresa în scris, prin contestație, Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice, ca organ ierarhic superior, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii.
- (7)** Aplicarea formei extreme de disciplinare, excluderea, se face cu confirmarea Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice, pentru următoarele abateri:
- a)** căderea în păcate grave și trăirea în păcat;
 - b)** trăirea nedemnă din punct de vedere moral, trăire care aduce prejudicii grave bisericii și lucrării lui Dumnezeu;

c) răspândirea de învățături și practici contrare adevărului biblic;

d) subminarea cu premeditare a unității și autorității bisericii prin producerea de dezbinări sau prin răspândirea de zvonuri care pot duce la aceasta;

e) absența îndelungată și voită de la serviciile divine și de la activitățile desfășurate în cadrul bisericii.

(8) Repunerea în drepturi, respectiv reprimirea celui pus sub disciplină, conform alin. (3) lit. c)-e) din prezentul articol, se face de către pastor împreună cu comitetul bisericii, atunci când acesta:

a) se căiește din toată inima de abaterile sale;

b) face dovada că viața lui s-a îndreptat și că a fost iertat de Domnul pentru faptele sale;

c) se supune rânduielilor bisericii;

d) cere în scris să fie reprimat.

(9) În cazul reprimirii celui exclus, aceasta se comunică Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice. Excluderea, precum și reprimirea vor fi consemnate într-un proces-verbal și operate în evidențele de membri ale bisericii.

E. Alte categorii de persoane

Art. 31. - (1) Sunt considerați aparținători ai bisericii următorii:

a) minorii nebotezați din familiile credincioșilor pentecostali, care frecventează serviciile divine ale bisericii;

b) persoanele care frecventează în mod constant serviciile religioase și încă nu au fost botezate, dar care și-au exprimat opțiunea scrisă în acest sens.

(2) Aparținătorii beneficiază de următoarele drepturi:

a) să participe la slujbele bisericii;

b) să beneficieze de îndrumare spirituală din partea bisericii.

(3) Aparținătorii au obligația de a se încadra în disciplina și în rânduiala bisericii locale.

SECȚIUNEA a 4-a

Slujitorii bisericii

A. Categoriile de slujitori

Art. 32. - Potrivit principiului Noului Testament cu privire la preoția tuturor credincioșilor, fiecare credincios este chemat să slujească în biserică, potrivit darului încredințat lui de Dumnezeu și recunoscut de biserică.

Art. 33. - Biserica penticostală recunoaște slujbele spirituale din biserică, potrivit Epistolei către Efeseni 4: 11-13; apostoli, proroci, evangheliști, pastori și învățători, precum și potrivit Epistolei 1Tim. 3: 1-13: prezbiteri și diaconi.

Art. 34. - Credincioșii care dovedesc maturitate spirituală și calități de slujire menite să contribuie la desăvârșirea spirituală a celorlalți membri ai bisericii pot sluji ca:

a) pastori - slujitorii ordinați care răspund de toate problemele spirituale și administrative ale bisericii și oficiază toate actele de cult. Ei pot fi pastori coordonatori, pastori asistenți, pastori de sector sau pastori coordonatori de zonă;

b) prezbiteri - slujitorii ordinați care oficiază toate actele de cult ce le sunt repartizate de pastor;

c) diaconi - slujitorii ordinați care oficiază numai Cina Domnului, binecuvântările de copii și înmormântările, sub îndrumarea pastorului, și care se ocupă de problema ajutorărilor în biserică;

d) apostoli, misionari - slujitorii trimiși de biserică în țară sau în străinătate pentru a înființa biserici noi într-o altă cultură, prin răspândirea Evangheliei, pentru a întări bisericile mai mici sau/și pentru a desfășura activități cu caracter social-umanitar;

e) evangheliști - slujitorii recunoscuți și trimiși de biserică să răspândească Evanghelia pentru mântuirea celor pierduți, prin evanghelizări publice sau de la om la om;

f) învățători - slujitorii recunoscuți de biserică, ce se ocupă de educația biblică a membrilor bisericii, a nou-converțiților, a tinerilor și copiilor. Ei trebuie să fie capabili să predea corect și eficient învățăturile Sfințelor Scripturi;

g) proroci - slujitorii recunoscuți de biserică, ce comunică mesaje din partea lui Dumnezeu prin manifestarea slujbei profetice.

B. Ordinarea slujitorilor. Condiții și proceduri

Art. 35. - Pastorii împreună cu comitetele de conducere ale bisericilor au sarcina de a o recunoaște și de a identifica chemarea specifică a fiecărui slujitor din partea lui Dumnezeu, procedând la investirea în lucrarea divină, după caz, prin recunoaștere sau prin actul ordinării, cu rugăciune și punerea mâinilor. Actul ordinării nu se aplică femeilor.

Art. 36. - Aprobarea slujitorilor în vederea ordinării se face de către Adunarea generală a bisericii, la propunerea conducerii bisericii, prin votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți.

Art. 37. - (1) Slujitorii propuși pentru a fi ordinați trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie botezați cu Duhul Sfânt și plini de Duhul Sfânt;
b) să fie căsătoriți și să aibă o bună mărturie în familie;
c) să nu fi fost sancționați disciplinar pe linie bisericească, conform art. 30 alin. (3) lit. c)-e);

d) să nu aibă antecedente incompatibile cu calitatea de slujitor ordonat;

e) să îndeplinească criteriile prevăzute de Scriptură în epistolele 1 Tim. 3:1-13 și Tit 1: 6-9:

- în viața lui personală trebuie să fie: cumpătat, înțelept, blând, să nu fie bețiv, să nu fie bătaș, să nu fie gâlcevitor, să nu fie încăpățânat, liber de dragostea de bani, drept, iubitor de bine, înfrânat;

- în viața familiei sale trebuie să fie: bărbatul unei singure neveste, un bun conducător al propriei sale case;

- în viața lui spirituală trebuie să fie sfânt, să se țină de Cuvântul adevărat, să nu fie nou-convertit;

- în relațiile sale interpersonale trebuie să aibă o bună reputație în afara bisericii, să fie vrednic de cinste;

- în slujirea lui trebuie să fie ospitalier, capabil să învețe pe alții.

(2) În vederea ordinării sau recunoașterii, slujitorii propuși vor fi examinați din punct de vedere doctrinar, după cum urmează:

a) pastorii - de către Comitetul executiv;

b) prezbiterii și diaconii - de către conducerea Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice;

c) apostolii, misionarii și evangheliștii - de către conducerea Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice.

(3) Comisia de ordinare a slujitorilor va fi formată din cel puțin 3 pastori, în cazul ordinării pastorilor și prezbiterilor, și de cel puțin 2 pastori în cazul ordinării diaconilor.

Art. 38. - Fiecare slujitor ordonat va semna un angajament solemn de fidelitate față de Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România și va primi o legitimație care îi atestă dreptul de a-și exercita slujba pentru care a fost investit.

C. Pierderea calității de slujitor. Condiții și proceduri

Art. 39. - (1) Calitatea de slujitor poate fi suspendată din următoarele motive:

a) încălcarea condițiilor biblice care au stat la baza ordinării;

b) încălcarea angajamentului solemn de slujitor al bisericii;

c) abateri de la prevederile prezentului statut;

d) abateri grave sau repetate de la conduita spirituală personală;

e) nerespectarea sistematică a atribuțiilor de slujire.

(2) În situația în care se impune suspendarea prevăzută alin. (1), comitetul bisericii anunță Comunitatea Regională, Etnică sau Teritorială asupra necesității de declanșare a procedurii de suspendare. Finalizarea cercetării se va face în baza unei rezoluții. Dacă rezoluția este aceea de suspendare, ea va fi înaintată Comitetului executiv, care va delibera asupra situației, verificând condițiile de legalitate și legitimitate ale cauzei. Consiliul bisericesc decide, prin hotărâre definitivă, modalitatea de soluționare a rezoluției. Pe toată durata procesului de suspendare părțile implicate în cauză au dreptul la contestație, potrivit procedurii de contencios.

Art. 40. - (1) Calitatea de slujitor poate fi revocată în situațiile prevăzute în art. 39, dacă gravitatea situației o impune. Revocarea operează de asemenea dacă în intervalul suspendării persoana în cauză nu își revizuieste comportamentul sau atitudinea care a dus la aplicarea suspendării.

(2) Procedura revocării se realizează potrivit art. 39 alin. (2).

(3) Atât pe perioada suspendării, cât și în cazul revocării se retrage legitimația de slujitor.

Art. 41. - Slujitorii bisericii sunt datori să păstreze secretul mărturisirii personale. În relația cu autoritățile de stat, slujitorul poate invoca secretul mărturisirii, după caz, potrivit libertății de conștiință.

D. Angajarea slujitorilor

Art. 42. - (1) Biserica hotărăște angajarea slujitorilor prevăzuți la art. 37, în funcție de nevoi și de posibilități. În afară de aceștia, biserica mai poate angaja personal administrativ și de specialitate.

(2) Angajarea personalului se face de către Comunitatea Regională, Teritorială sau Etnică, la cererea comitetului bisericii, conform statului de funcții, aprobat de Adunarea generală a bisericii, atunci când biserica locală nu are posibilitatea să facă acest lucru.

SECȚIUNEA a 5-a

Conducerea bisericii locale

A. Pastorul bisericii

Art. 43. - (1) Biserica pentecostală locală este condusă de pastorul ales de Adunarea generală a bisericii și confirmat de Comunitatea Regională, Teritorială sau Etnică și de Comitetul executiv al Cultului Creștin Pentecostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

(2) Pastorul este ajutat în activitatea sa de comitetul bisericii, ales de asemenea de Adunarea generală.

Art. 44. - Pastorul bisericii are următoarele atribuții:

- a) predicarea și învățarea Sfințelor Scripturi;
- b) pregătirea și îndrumarea celorlalți slujitori ai bisericii;
- c) organizarea și îndrumarea activităților spirituale și administrative ale bisericii;
- d) păstoria membrilor bisericii;
- e) coordonarea serviciilor divine la care este prezent;
- f) prezidarea ședințelor comitetului bisericii și, în lipsa sa, delegarea acestei responsabilități unui alt slujitor din comitetul bisericii;
- g) coordonarea activității membrilor comitetului bisericii, precum și a tuturor compartimentelor bisericii;
- h) oficierea actelor de cult, ocazii în care poate solicita ajutorul celorlalți slujitori ordinați.

Art. 45. - Bisericele cu peste 300 de membri pot avea pe lângă pastorul coordonator și unul sau mai mulți pastori asistenți, în raport cu numărul de membri ai bisericii. Aceștia ajută nemijlocit la îndeplinirea atribuțiilor pastorale și preiau responsabilitățile ce le sunt delegate de către pastorul coordonator.

Art. 46. - Nimeni nu poate fi promovat direct pastor, fără a fi îndeplinit o stagiatură în slujba de diacon, apoi ca prezbiter.

Art. 47. - (1) În vederea bunei desfășurări a activității, în cadrul Comunității Regionale, Etnice sau Teritoriale pot funcționa pastori de sector sau pastori coordonatori de zonă.

(2) Pastorii de sector au atribuțiile pastorilor care deserveșc bisericile locale, dar le exercită în mai multe biserici care alcătuiesc un sector de slujire.

(3) Pastorii coordonatori de zonă au următoarele atribuții:

a) supraveghează și îndrumă activitatea spirituală și administrativă a bisericilor de pe teritoriul cel puțin al unui județ;

b) primesc sesizările pastorilor de sector sau ale bisericilor din teritoriu cu privire la diferite nevoi spirituale sau abateri de la rânduiala duhovnicească și se implică în rezolvarea lor, ținând cont de responsabilitățile celorlalți slujitori și conlucrând armonios cu aceștia;

c) sesizează președintele Comunității Regionale cu privire la abaterile slujitorilor de la morala sau doctrina sănătoasă ori de la rânduiala duhovnicească a Bisericii Penticostale și propune analizarea acestora de Comitetul Comunității Regionale sau de Comisia de disciplină.

B. Comitetul bisericii

Art. 48. - (1) Comitetul bisericii locale se compune din pastor, conducător, acolo unde nu este un pastor localnic, secretar, casier, 2 cenzori și mai mulți membri, după cum decide Adunarea generală.

(2) Pastorul coordonează activitatea comitetului bisericii, iar conducătorul conduce serviciile divine în lipsa pastorului, potrivit competențelor ce îi sunt delegate de către acesta.

(3) Secretarul ține evidența membrilor bisericii, efectuează corespondența, întocmește procesele-verbale ale ședințelor de comitet și ale Adunării generale și ține la zi evidența patrimoniului acesteia.

(4) Casierul răspunde de gestiunea casieriei, păstrează banii și alte valori, ține registrele de casă și de bancă la zi și efectuează plăți în baza hotărârilor comitetului bisericii, respectiv a dispozițiilor de plată semnate de cei în drept.

(5) Cu avizul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice, în caz de excepție, casierul poate fi și din afara comitetului bisericii.

(6) Cenzorii controlează din proprie inițiativă operațiunile financiar-contabile ale bisericii, semestrial, și consemnează constatările făcute într-un proces-verbal.

(7) Ceilalți membri ai comitetului bisericii vor avea atribuțiile stabilite în cadrul comitetului bisericii.

Art. 49. - Atribuțiile comitetului bisericii sunt:

a) conduce operativ activitatea bisericii sub coordonarea pastorului, pe tot timpul mandatului încredințat;

b) stabilește direcțiile și obiectivele de dezvoltare ale bisericii;

c) urmărește respectarea bunei rânduieli în biserică;

d) împreună cu pastorul hotărăsc și aplică măsurile de disciplinare a membrilor, în caz de abateri;

e) îngrijește de săraci, văduve și orfani;

f) întocmește bugetul bisericii și îl supune spre aprobare Adunării generale;

g) rezolvă orice alte sarcini încredințate de Adunarea generală.

Art. 50. - (1) Alegerile de comitet se fac o dată la 4 ani. Adunarea generală a bisericii poate acorda cel mult un nou mandat comitetului în exercițiu.

(2) Propunerile candidaților pentru a fi aleși în noul comitet al bisericii vor fi făcute de pastorul bisericii sau de pastor în colaborare cu o comisie de propuneri, formată din oameni cu o experiență deosebită în lucrare.

(3) Candidații propuși pentru a fi aleși în comitetul bisericii trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă un caracter ales și o înaltă ținută morală și spirituală;

b) să aibă o mărturie demnă în ceea ce privește familia lor;

c) să aibă capacitatea și disponibilitatea de a îndeplini sarcinile încredințate;

d) să aibă o vechime de cel puțin 5 ani în cadrul Cultului Creștin Penticostal și 2 ani în biserica respectivă; fac excepție bisericile nou-înființate;

e) să nu fi fost sancționat disciplinar pe linie bisericească pentru abateri grave, conform art. 30 alin. (7) lit. c)-e).

C. Adunarea generală a bisericii

Art. 51. - (1) Adunarea generală a bisericii este alcătuită din toți membrii care se bucură de drepturi depline și care se află în țară.

(2) Adunarea generală a bisericii se întrunește o dată pe an în ședință ordinară, și ori de câte ori este nevoie, în ședințe extraordinare.

(3) Adunarea generală a bisericii are următoarele atribuții:

a) alege pastorul bisericii și îl pune în slujbă cu acordul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice și în prezența delegatului acesteia;

b) alege comitetul bisericii la expirarea mandatului sau când situația o impune;

c) solicită Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice recunoașterea prezbiterilor, a diaconilor și a celorlalți slujitori aleși;

d) aprobă execuția bugetară și descărcarea de gestiune a comitetului bisericii, precum și bugetul bisericii;

e) aprobă cumpărările și vânzările de bunuri mobile și imobile, precum și alte investiții necesare bunei desfășurări a activității;

f) desemnează prin vot delegații bisericii pentru Adunarea generală a Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice,

Conferința națională și Congresul Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

(4) Adunarea generală a bisericii se convoacă și este prezidată de pastor, iar în lipsa acestuia, de către un alt membru cu funcție de răspundere: pastor asistent, prezbiter, diacon sau conducător de biserică, delegat de pastor ori de Comunitatea Regională, Teritorială sau Etnică.

(5) Adunarea generală a bisericii se convoacă cu două săptămâni înainte de data fixată pentru întrunirea ei și se consideră statutară dacă întrunește cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor. În cazul neîntrunirii numărului statutar, Adunarea generală se va ține peste o săptămână, cu numărul membrilor prezenți la această dată.

(6) În situații deosebite, ca urmare a sesizării scrise, motivate și semnate de majoritatea membrilor comitetului bisericii sau cel puțin de o treime din numărul membrilor bisericii, Comunitatea Regională, Teritorială sau Etnică convoacă Adunarea generală a bisericii, cu anunțarea în scris, cu cel puțin o săptămână înainte.

SECȚIUNEA a 6-a

Activitățile bisericii locale

Art. 52. - Biserica, prin slujitorii, membrii și aparținătorii ei, își desfășoară activitatea spirituală, culturală, de învățământ, social-caritabilă și administrativ-gospodărească.

Art. 53. - Biserica are datoria să depună mărturie creștină prin cuvânt și faptă, pentru a răspândi Evanghelia și dragostea lui Dumnezeu în societate.

Art. 54. - Biserica acordă asistență spirituală membrilor și aparținătorilor ei, persoanelor din afara ei care i-o solicită, precum și tuturor categoriilor sociale care au nevoie de asistență în orfeline, aziluri, unități de învățământ, spitale, unități militare, penitenciare, alte unități și altele asemenea.

Art. 55. - (1) Biserica își desfășoară slujbele religioase obișnuite în lăcașul propriu, închiriat sau în orice alt spațiu destinat acestui scop.

(2) Zilele și orele în care au loc serviciile divine se stabilesc de către fiecare biserică în parte.

(3) Slujbele speciale sau ocazionale ale bisericii pot fi organizate în aer liber, în săli publice, în alte spații amenajate special sau pe stadioane.

(4) La serviciile divine participă credincioșii penticostali. Pot participa și alte persoane, cu condiția respectării rânduielii stabilite de către biserică.

Art. 56. - Biserica poate organiza studii biblice și grupe de părtășie în casele membrilor sau aparținătorilor ei. Grupele de studiu biblic și cele de părtășie frățescă nu constituie organizații bisericești de sine stătătoare.

Art. 57. - Biserica poate înființa, organiza și întreține, singură sau în asociere cu alte biserici, unități de învățământ religios de orice grad, societăți misionare, tabere școlare și de tineret, orfelinate, aziluri, case de odihnă, edituri, tipografii, mijloace de informare în masă, unități productive, cimitire confesionale și alte activități pe linia scopului propus, în spiritul prezentului statut.

Art. 58. - Biserica poate trimite misionari în țară și în străinătate pentru răspândirea Evangheliei și pentru activități cu caracter social-umanitar.

SECȚIUNEA a 7-a

Patrimoniul bisericii

Art. 59. - Biserica locală, prin Adunarea generală, dispune de patrimoniul și de fondurile ei, fără niciun amestec din afară. Gestionarea acestora se face de către comitetul bisericii.

Art. 60. - Biserica poate avea în proprietate lăcașul de cult cu anexele și terenurile aferente, case pastorale și pentru

personalul de serviciu, clădiri și terenuri pentru unitățile de învățământ, unități sanitare, de caritate și de odihnă, mijloace materiale și tehnice necesare desfășurării activității proprii, cimitir confesional și alte bunuri.

Art. 61. - În vederea dobândirii sau înstrăinării bunurilor mobile și imobile, biserica nu are nevoie de avizul sau aprobarea unui organ ierarhic superior, cu excepția bunurilor imobile care au destinația de lăcaș de cult.

Art. 62. - Biserica se întreține din contribuțiile și zecuielile membrilor ei, din donații din partea persoanelor fizice sau juridice din țară și din străinătate, cu respectarea principiului biblic privind moralitatea provenienței acestora, și din alte activități proprii.

Art. 63. - Donațiile de orice natură făcute bisericii în mod legal intră în proprietatea acesteia și nu pot fi restituite sub nicio formă donatorilor.

Art. 64. - Conform învățaturii Sfințelor Scripturi și potrivit nevoilor concrete ale lucrării lui Dumnezeu, fiecare biserică are datoria să participe la susținerea financiară a Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice a Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

CAPITOLUL IV

Comunitatea Regională, Teritorială sau Etnică

SECȚIUNEA 1

Constituirea Comunității

Art. 65. - Bisericile pentecostale locale de pe raza unuia sau a mai multor județe se pot uni pentru a constitui o comunitate pentecostală regională, cu scopul de a se sprijini reciproc în lucrarea de evanghelizare și de zidire duhovnicească, precum și pentru a avea un mijloc de reprezentare colectivă în fața autorităților locale și în relațiile lor cu conducerea Cultului Creștin Pentecostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

Art. 66. - (1) Bisericile locale dintr-una sau mai multe țări învecinate se pot uni pentru a forma o comunitate pentecostală teritorială din diaspora, cu scopul de a se sprijini reciproc în lucrarea de evanghelizare și de zidire duhovnicească, precum și pentru a avea un mijloc de reprezentare colectivă în fața autorităților locale și în relațiile lor cu conducerea Cultului Creștin Pentecostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

(2) Dobândirea personalității juridice se face cu respectarea dispozițiilor legale specifice statului pe al cărui teritoriu își desfășoară activitatea.

Art. 67. - Bisericile pentecostale locale aparținând unei anumite etnii se pot uni pentru a constitui o comunitate pentecostală etnică, având același scop prevăzut la art. 53.

Art. 68. - Înființarea unei Comunități Regionale, Teritoriale sau Etnice se face prin hotărârea Adunării de constituire, a delegaților tuturor bisericilor implicate, cu votul a cel puțin trei pătrimi din numărul acestora și cu aprobarea Consiliului bisericesc. Din rândul delegaților trebuie să facă parte pastorii și conducătorii bisericilor.

SECȚIUNEA a 2-a
***Atribuțiile Comunității Regionale, Teritoriale
sau Etnice***

Art. 69. - Atribuțiile Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice sunt:

- a) asistă bisericile locale în lucrarea de zidire spirituală, de vestire a Evangheliei și de educație creștină;
- b) încurajează și ajută la înființarea de noi biserici;
- c) pregătește slujitori duhovnicești pentru bisericile din cadrul comunității;
- d) asistă bisericile, la solicitarea acestora, și intervine, când situația o impune, în probleme de disciplină bisericească;
- e) hotărăște asupra propunerilor făcute de biserici cu privire la ordinarea de noi slujitori;
- f) efectuează, la cerere, angajarea și plata personalului deservent al bisericilor locale, din fondurile provenite de la acestea, precum și angajarea și plata personalului propriu;
- g) îndrumă și exercită controlul de legalitate în problemele financiare ale bisericilor;
- h) îndeplinește alte activități specifice pentru realizarea obiectivului pentru care a fost constituită.

SECȚIUNEA a 3-a
***Conducerea Comunității Regionale, Teritoriale
sau Etnice***

Art. 70. - Organele de conducere ale Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice sunt:

- a) Adunarea generală;
- b) Comitetul comunității;
- c) Biroul permanent.

A. Adunarea generală a Comunității Regionale

Art. 71. - (1) Adunarea generală a Comunității Regionale se compune din toți păstorii legitimați în cadrul Comunității și

câte un delegat la 200 de membri.

2) Adunarea generală a Comunității Teritoriale se compune din toți păstorii legitimați în cadrul comunității și câte un delegat la 50 de membri.

(3) Adunarea generală a Comunității Etnice se compune din toți păstorii legitimați în cadrul comunității și câte un delegat pentru fiecare biserică.

(4) Adunarea generală a Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice se convoacă de Biroul permanent al comunității o dată la 4 ani, în ședință ordinară electivă, și ori de câte ori este nevoie în ședință extraordinară.

(5) Ședințele ordinare electivă ale Adunării generale a Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice vor fi prezidate de către un membru al Comitetului executiv.

(6) Atribuțiile Adunării generale a Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice sunt:

a) primește raportul Comitetului Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice și aprobă descărcarea de gestiune pe baza raportului Comisiei de cenzori;

b) alege Comitetul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice, Biroul permanent și Comisia de cenzori formată din 3 membri;

c) revocă Comitetul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice și Biroul Permanent atunci când constată că membrii acestora nu mai corespund condițiilor statutare care au stat la baza alegerii lor;

d) alege pentru următorii 4 ani reprezentanții comunității în Consiliul bisericesc;

e) ia hotărâri privind cumpărarea și vânzarea de bunuri mobile și imobile și alte materiale necesare activității proprii;

f) ia orice hotărâri care privesc bunul mers al Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice.

B. Comitetul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice

Art. 72. - (1) Comitetul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice este ales de Adunarea generală și se compune din 5 până la 11 pastori.

(2) Pentru a fi aleși în Comitetul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice, pastorii trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă o vechime de cel puțin 5 ani în pastorație, cu excepția comunităților nou-înființate;

b) să fie recunoscuți pentru atașamentul lor ferm la doctrina, rânduiala și valorile morale și spirituale ale Cultului Penticostal;

c) să fie recunoscuți pentru principialitatea și probitatea caracterului lor;

d) să fi dovedit eficiență și competență în lucrarea lor pastorală;

e) să nu fi fost sancționați disciplinar pentru abateri.

(3) Comitetul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice se compune din președinte, unul sau 2 vicepreședinți, secretar și mai mulți membri, până la completarea numărului statutar. Dintre aceștia se aleg pastorii coordonatori de zonă.

(4) Președintele Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice are următoarele atribuții:

a) conduce activitatea curentă a Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice și stabilește sarcini concrete pentru membrii Comitetului Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice;

b) răspunde nemijlocit de activitatea spirituală din cadrul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice, emite decizii de angajare a personalului și de modificare a drepturilor salariale ale personalului angajat;

c) prezidează ședințele Comitetului Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice și ședințele extraordinare ale Adunării generale.

(5) Vicepreședinții asigură conducerea Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice în lipsa președintelui și preiau orice responsabilitate stabilită în fișa de post, pe principiul delegării de autoritate. Delegarea de autoritate se va face în scris atunci când intervin deplasări de lungă durată, incapacitate fizică sau de altă natură.

(6) Secretarul efectuează corespondența, întocmește procesele verbale ale Adunării generale și ale Comitetului

Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice, ține evidența cărților de muncă ale personalului angajat și orice alte evidențe necesare activității Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice.

(7) Ceilalți membri ai Comitetului Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice vor avea sarcinile stabilite în sedițele comitetului.

(8) Comitetul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice are următoarele atribuții:

a) conduce activitatea Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice pe durata mandatului încredințat;

b) duce la îndeplinire hotărârile Adunării generale ale Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice;

c) pregătește lucrările Adunării generale ale Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice;

d) ia orice hotărâri necesare pentru bunul mers al comunității;

e) cercetează abaterile de la morala creștină sau de la doctrina penticostală a pastorilor și face propuneri Comitetului executiv în vederea sancționării celor vinovați;

f) cercetează abaterile de la morala creștină sau de la doctrina penticostală a celorlalți slujitori și ia măsurile ce se impun.

C. Biroul permanent al Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice

Art. 73. - Biroul permanent al Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice este format din președinte, vicepreședinti și secretar și rezolvă problemele curente din cadrul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice.

Art. 74. - Ceilalți angajați ai Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice răspund de activitatea lor conform fișei postului și contractului de muncă în baza căruia au fost angajați.

Art. 75. - În cadrul Comunității Regionale, Teritoriale sau etnice pot funcționa diferite comisii pe domenii de activitate, care își vor desfășura activitatea specifică în baza regulamentelor proprii, avizate de conducerea Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice.

SECȚIUNEA a 4-a

Patrimoniul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice

Art. 76. - Comunitatea Regională, Teritorială sau Etnică poate avea imobile proprii, aziluri pentru bătrâni, case de odihnă, edituri, tipografii, unități de învățământ de toate gradele, societăți misionare, studio radio sau TV și alte unități pentru realizarea scopului propus.

Art. 77. - (1) Comunitatea Regională, Teritorială sau Etnică se susține financiar din contribuția tuturor bisericilor din cadrul ei. Ea poate primi donații de la orice persoană fizică sau juridică din țară ori din străinătate, cu respectarea principiului biblic privind moralitatea provenienței acestora.

(2) Donațiile de orice natură făcute în mod legal Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice intră în proprietatea acestora și nu pot fi restituite.

Art. 78. - La nivelul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice funcționează unul sau mai multe seminarii biblice pentecostale, pentru pregătirea de noi lucrători în cadrul bisericilor din zonă și pentru instruirea celor deja implicați în lucrare.

Art. 79. - (1) Ștampila Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice este rotundă, cu diametrul de 35 mm. Circumferința ei este delimitată de două cercuri concentrice la distanță de 1 mm unul față de celălalt, cercul exterior fiind trasat cu o linie mai groasă. Pe circumferința interioară a cercului mai mic se scrie, în formă rotundă, „Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România”, iar pe un al doilea rând interior, sub formă de cerc, se scrie Comunitatea Regională, Teritorială sau Etnică, după care urmează denumirea comunității.

(2) În centrul ștampilei se află imaginea unui porumbel în zbor care coboară, de la care pornesc raze în toate direcțiile, până la circumferința unui cerc imaginar cu diametrul de 15 mm.

Art. 80. - Comunitatea Regională, Teritorială sau Etnică se dizolvă atunci când nu mai sunt îndeplinite condițiile care au stat

la baza înființării ei. În caz de dizolvare, patrimoniul Comunității Regionale, Teritoriale sau Etnice trece la Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

CAPITOLUL V

Conducerea Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România

Art. 81. - (1) Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România este format din toate bisericile penticostale locale, organizate în Comunități Regionale, Teritoriale sau Etnice, Institutul Teologic Penticostal și Casa de Pensii și Ajutoare a C.C.P. - B.D.A.R.

(2) Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România este organizația centrală de reprezentare a intereselor generale ale părților ei componente.

(3) Organele de conducere ale Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România sunt:

- a) Adunarea generală;
- b) Consiliul bisericesc;
- c) Comitetul executiv.

SECȚIUNEA 1

Adunarea generală

A. Organizare și funcționare

Art. 82. - (1) Adunarea generală a Cultului Creștin Penticostal se compune din toți pastorii în exercițiu și din câte un delegat la 1.500 de membri. Bisericile locale care au un număr mai mic de membri se vor asocia prin bună înțelegere și vor alege delegatul lor la Adunarea generală a Cultului Creștin Penticostal, cu prioritate dintre prezbiteri sau diaconi.

(2) Adunarea generală a Cultului Creștin Penticostal se convoacă de Comitetul executiv în ședințe ordinare cu caracter electiv o dată la 4 ani, când se constituie în Congresul Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică.

(3) Adunarea generală a Cultului Creștin Penticostal se

convoacă anual de Comitetul executiv, în ședințe ordinare cu caracter spiritual și organizatoric, constituindu-se în Conferința națională a Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică, la care vor participa toți pastorii în exercițiu.

(4) Adunarea generală a cultului se convoacă de Comitetul executiv în ședințe extraordinare pentru modificarea actelor normative, când se constituie în Congresul de lucru al Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică.

B. Atribuțiile Adunării generale

Art. 83. - (1) Atribuțiile Adunării generale a Cultului Creștin Penticostal sunt:

a) primește raportul de activitate al Consiliului bisericesc și al Comisiei de cenzori;

b) descarcă de gestiune Consiliul bisericesc;

c) alege din cadrul Consiliului bisericesc membrii Comitetului executiv, care trebuie să aibă o vechime în pastorație de cel puțin 8 ani;

d) alege Comisia de cenzori alcătuită din 3 membri;

e) face modificări în Statutul Cultului Creștin Penticostal, la propunerea Consiliului bisericesc;

f) aduce îmbunătățiri la Mărturisirea de credință, la propunerea Consiliului bisericesc;

g) votează moțiuni și rezoluții referitoare la morala creștină, libertatea religioasă, drepturile omului, mediul înconjurător și alte probleme de interes major;

h) hotărăște în privința colaborării Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică cu alte organizații religioase din țară și din străinătate, în condițiile păstrării identității sale spirituale și administrative.

Art. 84. - (1) Lucrările Congresului Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică vor fi prezidate de un birou de zi, format din 5 membri, condus de un președinte ales, la propunerea Adunării generale.

(2) Conferința națională a Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică va fi condusă de Comitetul executiv.

SECȚIUNEA a 2-a

Consiliul bisericesc

A. Organizare și funcționare

Art. 85. - (1) Consiliul bisericesc este forul superior de conducere al Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România între adunările generale electiv.

(2) Consiliul bisericesc este format din 31 de membri, aleși dintre pastorii care au cel puțin 8 ani în pastorație.

(3) Fac parte de drept din Consiliul bisericesc președinții Comunităților Penticostale Regionale și un reprezentant al Comunităților Etnice.

(4) Consiliul bisericesc se întrunește de cel puțin două ori pe an și este convocat de Comitetul executiv sau de cel puțin jumătate din numărul consilierilor. Hotărârile consiliului se iau cu majoritate simplă, în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor.

(5) Consiliul bisericesc este prezidat de președintele Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România, asistat de secretarul general.

B. Atribuțiile Consiliului bisericesc

Art. 86. - Consiliul bisericesc are următoarele atribuții:

a) îndrumă și controlează activitatea Comitetului executiv;

b) înființează și organizează departamente de lucru și aprobă regulamentele acestora;

c) duce la îndeplinire hotărârile Congresului și ale Conferinței naționale ale Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România, delegând sarcini specifice Comitetului executiv și comisiilor de specialitate;

d) analizează situația generală din cadrul Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România și face recomandări bisericilor și celorlalte organizații membre pentru buna desfășurare a activității acestora;

e) hotărăște, când situația o impune, excluderea din Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România a unei biserici sau a altei organizații membre, care s-a abătut de la doctrina penticostală sau de la morala creștină;

f) propune Conferinței naționale colaborarea Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România cu organizații penticostale, evanghelice, ecumenice sau filantropice atât din interiorul, cât și din exteriorul țării, în condițiile păstrării identității spirituale și administrative;

g) descarcă de gestiunea anuală Comitetul executiv, după prezentarea raportului Comisiei de cenzori;

h) votează bugetul Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România;

i) îi revocă pe acei membri ai Comitetului executiv care nu corespund sau demisionează, iar în caz de deces completează locurile rămase libere, cu informarea Adunării generale;

j) aprobă cumpărări și vânzări de bunuri imobile necesare activității centrale;

k) îi validează sau îi invalidează, atunci când situația o impune, pe rectorul Institutului Teologic Penticostal, pe redactorul-șef al publicației centrale de presă și pe președintele și pe directorul Casei de Pensii și Ajutoare a Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România;

l) judecă abaterile de la conduita creștină sau de la Mărturisirea de credință ale slujitorilor și ia hotărâri în acest sens, ca instanță de apel;

m) stabilește perioadele pentru alegeri în bisericile locale, la Comunitățile Regionale, Teritoriale sau Etnice și la nivel central.

SECȚIUNEA a 3-a

Comitetul executiv

A. Organizare și funcționare

Art. 87. - (1) Comitetul executiv este însărcinat cu conducerea curentă a Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui

Dumnezeu Apostolică din România prin Biroul permanent și se compune din: președinte, 2 vicepreședinți, secretar general, trezorerier și 2 membri.

(2) Președintele reprezintă Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România în relațiile oficiale, coordonează activitatea Consiliului bisericesc și a Comitetului executiv, emite decizii cu privire la personalul angajat, ordonează plățile și semnează actele și documentele împreună cu secretarul general, ia orice alte hotărâri în limita competenței sale.

(3) Secretarul general coordonează personalul angajat al Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România. El are răspunderea activității operative privind personalul administrativ și de specialitate. În situații speciale reprezintă Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România în relațiile oficiale. Împreună cu președintele ordonează plățile și semnează actele și documentele Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România.

(4) El are în subordine secretarul, care efectuează corespondența și ține la zi evidența necesară activității centrale.

(5) Vicepreședinții asigură conducerea Comitetului executiv în lipsa președintelui și se implică activ în rezolvarea sarcinilor ce le sunt încredințate în cadrul ședințelor acestuia.

(6) Trezorerierul răspunde de gestiunea financiar-contabilă a Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România și îl are în subordine pe contabilul-șef.

(7) Ceilalți membri ai Comitetului executiv participă la întrunirile acestuia cu drept de vot și se implică activ în rezolvarea sarcinilor ce le revin.

B. Atribuțiile Comitetului executiv

Art. 88. - (1) Atribuțiile Comitetului executiv sunt:

- a)** conduce activitatea curentă a Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România;
- b)** duce la îndeplinire hotărârile Consiliului bisericesc;
- c)** rezolvă, la solicitarea Comunității Regionale, Teritoriale

sau Etnice, problemele deosebite care apar în cadrul bisericilor;

d) susține și apără interesele bisericilor și ale celorlalte organizații pentecostale, la cererea acestora;

e) aprobă angajarea personalului necesar desfășurării activității centrale;

f) întocmește proiectul de buget al Cultului Creștin Pentecostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România și urmărește execuția bugetară;

g) aprobă achiziționarea bunurilor mobile necesare activității centrale.

(2) Hotărârile Comitetului executiv au valabilitate numai dacă au fost votate de majoritatea simplă a membrilor săi.

(3) Comitetul executiv se convoacă de către președintele Cultului Creștin Pentecostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România și se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este nevoie.

(4) Nu se admite cumulul de funcții pentru funcțiile executive (președinte, vicepreședinte, secretar) la nivelul Comitetului executiv și la nivelul Comunităților Regionale, Teritoriale sau Etnice.

Art. 89. - (1) În desfășurarea activității sale, Comitetul executiv este ajutat de către Biroul permanent, care este format din: președintele cultului, vicepreședinți și secretar general.

(2) Biroul permanent este un instrument de lucru, ajutător în susținerea activității Comitetului executiv.

(3) Biroul permanent soluționează probleme cu caracter urgent, de natură administrativă, prezintă referate, rapoarte, informări din partea departamentelor de specialitate sau orice alt tip de documente în vederea informării corecte și exacte a Comitetului executiv.

(4) Biroul permanent analizează și investighează problemele ivite și prezintă concluziile Comitetului executiv, care decide asupra modului de soluționare a acestora.

CAPITOLUL VI

Învățământul confesional

SECȚIUNEA 1

Organizare și funcționare

Art. 90. - Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România înființează și organizează unități de învățământ pentru pregătirea personalului de cult, a profesorilor de religie, precum și a altor specialiști necesari desfășurării activității religioase.

Art. 91. - Forma, gradul, numărul și planul de școlarizare pentru instituțiile de învățământ propriu se decid de Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România în condiții de autonomie a unităților administrativ-teritoriale ale cultului și potrivit legii.

Art. 92. - Principalele forme de învățământ din cadrul Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România sunt:

- a) școala duminicală, în cadrul bisericii locale;
- b) grădinițele pentru preșcolari; ele se organizează de biserica locală potrivit metodologiei și normelor legale specifice;
- c) școlile primare;
- d) școlile gimnaziale;
- e) seminariile biblice, în cadrul comunităților regionale, teritoriale, etnice;
- f) liceele cu profil teologic;
- g) unitățile de învățământ superior.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea învățământului în biserica locală.

Școala duminicală

Art. 93. - Școala duminicală reprezintă o formă specifică învățământului confesional și se organizează în baza principiului potrivit căruia părinții sau, după caz, reprezentantul legal sau tutorele copilului aleg confesiunea copilului și, respectiv, forma de învățământ specifică confesiunii.

Art. 94. - Școala duminicală se organizează și își desfășoară activitatea potrivit programei Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România. În cadrul școlii duminicale își desfășoară activitatea învățători care sunt aleși de biserica locală. Elevii primesc calificative sau note care, la cerere, pot fi transmise școlilor, pe care aceștia le frecventează, pentru disciplina Religie.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea învățământului superior în Cultul

Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu

Apostolică din România

Art. 95. - (1) Învățământul teologic superior cuprinde Institutul Teologic Penticostal, facultăți de teologie, asistență socială, precum și orice alte forme necesare desfășurării în condiții optime a procesului de instruire și formare a slujitorilor și personalului de specialitate.

(2) Învățământul teologic superior se organizează în condițiile legii. Senatul este principalul for de conducere. Senatul este condus de către un președinte, care este rectorul unității de învățământ.

(3) Rectorul Institutului Teologic Penticostal este ales sau revocat de senatul instituției de învățământ și confirmat de Consiliul bisericesc în ceea ce privește alegerea sau revocarea sa. El reprezintă instituția din punct de vedere administrativ și juridic.

(4) Fiecare facultate este condusă de un consiliu profesoral care stabilește modul operativ de desfășurare a activităților de învățământ planificate.

CAPITOLUL VII

Casa de Pensii și Ajutoare a Cultului Creștin Penticostal

Art. 96. - (1) Casa de Pensii și Ajutoare se organizează potrivit regulamentului propriu de organizare și funcționare și conform normelor legale în vigoare referitoare la sistemul de pensii și asigurări sociale.

(2) Casa de Pensii și Ajutoare are personalitate juridică și patrimoniu propriu.

Art. 97. - Casa de Pensii și Ajutoare este condusă de Consiliul de administrație, din care fac parte consilieri aprobați de Consiliul bisericesc. Consiliul de administrație este condus de către un președinte, care devine președintele Casei de Pensii și Ajutoare.

Art. 98. - Președintele Casei de Pensii și Ajutoare reprezintă această instituție în raporturile sale cu Consiliul bisericesc, precum și în alte domenii de interes major.

Art. 99. - Conducerea operativă a Casei de Pensii și Ajutoare se realizează de către directorul Casei de Pensii și Ajutoare. Acestuia îi revine sarcina gestionării în bune condiții a activității curente a Casei de Pensii și Ajutoare.

Art. 100. - Directorul Casei de Pensii și Ajutoare coordonează Biroul permanent al Casei de Pensii și Ajutoare, care îndeplinește sarcinile stabilite potrivit regulamentului.

Art. 101. - Principalele atribuții ale Casei de Pensii și Ajutoare sunt:

a) asigură pensii pentru persoanele care au fost contribuabili potrivit normelor în materie;

b) asigură diferite indemnizații, sporuri și plăți caracteristice sistemului de asigurări sociale și pensii;

c) acordă ajutoare și efectuează plăți cu caracter umanitar în condițiile stabilite de prevederile regulamentului.

CAPITOLUL VIII

Asistența socială în Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România

Art. 102. - În desfășurarea activității sale, Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România poate înființa unități de asistență socială de orice tip, precum: centre de plasament, centre de zi, case de tip familial, centre de urgență, cantine, centre de prevenire sau informare, centre maternale, aziluri și altele asemenea.

Art. 103. - (1) Unitățile de asistență socială pot funcționa atât în cadrul unor organizații de tip fundații sau asociații, cât și în cadrul bisericii locale, în condiții dispuse de normele specifice în vigoare.

(2) Asistența religioasă din unitățile care funcționează în cadrul bisericii locale se va face potrivit confesiunii penticostale.

CAPITOLUL IX

Publicații și mass-media în atenția Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România

Art. 104. - Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România are ca principală publicație revista „Cuvântul Adevărului”. În desfășurarea activității sale, Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România poate edita și tipări diverse publicații, potrivit principiului dreptului la liberă exprimare.

Art. 105. - Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România poate înființa studiouri de înregistrare audio sau video, posturi de radio și de televiziune și poate imprima casete audio, compact-discuri, DVD-uri audio ori video, pe linia scopului propus.

Art. 106. - Materialele muzicale, poeziile ori mesajele din cadrul serviciilor divine de închinare pot fi folosite fără a atrage responsabilități financiare sau de orice altă natură în sarcina bisericii locale.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale

Art. 107. - Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România se susține din contribuția tuturor Comunităților Regionale, Teritoriale și Etnice. El poate primi donații din partea persoanelor fizice și juridice, din țară și din străinătate, cu respectarea principiului biblic privind moralitatea provenienței acestora, și din alte activități proprii.

Art. 108. - Donațiile de orice natură făcute în mod legal Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România intră în proprietatea acestuia și nu pot fi restituite sub nicio formă donatorilor.

Art. 109. - Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România poate avea imobile proprii, aziluri pentru bătrâni, case de odihnă, edituri, tipografii, unități de învățământ de orice grad, societăți misionare, studiouri radio sau TV, unități sanitare și orice alte unități și instituții, pe linia îndeplinirii activității propuse.

Art. 110. - În cadrul Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România pot funcționa comisii sau departamente de lucru, precum și birouri de specialitate, în baza unor regulamente proprii aprobate de Consiliul bisericesc, care sunt subordonate acestuia.

Art. 111. - (1) Ștampila Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România este rotundă, cu diametrul de 35 mm. Circumferința ștampilei este delimitată de două cercuri concentrice la distanță de 1 mm unul față de celălalt, cercul exterior fiind trasat cu o linie mai groasă. Pe circumferința interioară a cercului mai mic se scrie în formă rotundă „Cultul Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România”.

(2) În centrul ștampilei se află imaginea unui porumbel în zbor, care coboară, de la care pornesc raze în toate direcțiile, până la circumferința unui cerc imaginar cu diametrul de 15 mm.

Art. 112. - Presentul statut a fost dezbătut și aprobat în cadrul Congresului de lucru al Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România în data de 23 noiembrie 2005, la Baia Mare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind recunoaşterea Statutului Cultului Creştin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România

(Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 214 din 20 martie 2008)

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, precum şi al art. 49 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. - Se recunoaşte Statutul Cultului Creştin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU,

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează,

Ministrul Culturii şi Cultelor,

Adrian Iorgulescu

Bucureşti, 20 februarie 2008.

Nr. 189.

Anexă

Statutul Cultului Creştin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România

LEGEA 489/2006
PRIVIND LIBERTATEA RELIGIOASĂ ȘI
REGIMUL GENERAL AL CULTELOR

Legea nr. 489/2006
Monitorul Oficial nr. 11 din 8 ianuarie 2007

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Statul român respectă și garantează dreptul fundamental la libertate de gândire, de conștiință și religioasă al oricărei persoane de pe teritoriul României, potrivit Constituției și tratatelor internaționale la care România este parte.

(2) Nimeni nu poate fi împiedicat sau constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă contrară convingerilor sale și nici nu poate fi supus vreunei discriminări, urmărit sau pus într-o situație de inferioritate pentru credința, apartenența ori neapartenența sa la o grupare, asociație religioasă sau un cult ori pentru exercitarea, în condițiile prevăzute de lege, a libertății religioase.

Art. 2. – (1) Libertatea religioasă cuprinde dreptul oricărei persoane de a avea sau de a adopta o religie, de a și-o manifesta în mod individual sau colectiv, în public sau în particular, prin practicile și ritualurile specifice cultului, inclusiv prin educație religioasă, precum și libertatea de a-și păstra sau schimba credința religioasă.

(2) Libertatea de a-și manifesta credința religioasă nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care sunt

prevăzute de lege și constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 3. – (1) Părinții sau tutorii au dreptul exclusiv de a opta pentru educația religioasă a copiilor minori, conform propriilor convingeri.

(2) Religia copilului care a împlinit vârsta de 14 ani nu poate fi schimbată fără consimțământul acestuia; copilul care a împlinit vârsta de 16 ani are dreptul să își aleagă singur religia.

Art. 4. – Orice persoană, cult, asociație religioasă sau grupare religioasă din România este liberă de a stabili și menține relații ecumenice și frățești cu alte persoane, culte sau grupări religioase și cu organizațiile intercreștine și interreligioase, la nivel național și internațional.

Art. 5. – (1) Orice persoană are dreptul să își manifeste credința religioasă în mod colectiv, conform propriilor convingeri și prevederilor prezentei legi, atât în structuri religioase cu personalitate juridică, cât și în structuri fără personalitate juridică.

(2) Structurile religioase cu personalitate juridică reglementate de prezenta lege sunt cultele și asociațiile religioase, iar structurile fără personalitate juridică sunt grupările religioase.

(3) Comunitățile religioase își aleg în mod liber structura asociațională în care își manifestă credința religioasă: cult, asociație religioasă sau grup religios, în condițiile prezentei legi.

(4) În activitatea lor, cultele, asociațiile religioase și grupările religioase au obligația să respecte Constituția și legile țării și să nu aducă atingere securității publice, ordinii, sănătății și moralei publice, precum și drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Este interzisă prelucrarea datelor cu caracter personal legate de convingerile religioase sau de apartenența la culte, cu excepția desfășurării lucrărilor de recensământ național aprobat prin lege sau în situația în care persoana vizată și-a dat, în mod

expres, consimțământul pentru aceasta.

(6) Este interzisă obligarea persoanelor să își menționeze religia, în orice relație cu autoritățile publice sau cu persoanele juridice de drept privat.

Art. 6. – (1) Gruparea religioasă este forma de asociere fără personalitate juridică a unor persoane fizice care, fără nicio procedură prealabilă și în mod liber, adoptă, împărtășesc și practică o credință religioasă.

(2) Asociația religioasă este persoana juridică de drept privat, constituită în condițiile prezentei legi, formată din persoane fizice care adoptă, împărtășesc și practică aceeași credință religioasă.

(3) O asociație religioasă poate deveni cult în condițiile prezentei legi.

CAPITOLUL II

Culte

SECȚIUNEA 1

Relațiile dintre stat și culte

Art. 7. – (1) Statul român recunoaște cultelor rolul spiritual, educațional, social-caritabil, cultural și de parteneriat social, precum și statutul lor de factori ai păcii sociale.

(2) Statul român recunoaște rolul important al Bisericii Ortodoxe Române și al celorlalte biserici și culte recunoscute în istoria națională a României și în viața societății românești.

Art. 8. – (1) Cultele recunoscute sunt persoane juridice de utilitate publică. Ele se organizează și funcționează în baza prevederilor constituționale și ale prezentei legi, în mod autonom, potrivit propriilor statute sau coduri canonice.

(2) De asemenea, sunt persoane juridice și părțile componente ale cultelor, așa cum sunt menționate în statutele sau codurile canonice proprii, dacă îndeplinesc cerințele prevăzute în acestea.

(3) Cultele funcționează cu respectarea prevederilor legale

și în conformitate cu propriile statute sau coduri canonice, ale căror prevederi sunt aplicabile propriilor credincioși.

(4) Denumirea unui cult nu poate fi identică cu cea a altui cult recunoscut în România.

Art. 9. – (1) În România nu există religie de stat; statul este neutru față de orice credință religioasă sau ideologie atee.

(2) Cultele sunt egale în fața legii și a autorităților publice. Statul, prin autoritățile sale, nu va promova și nu va favoriza acordarea de privilegii sau crearea de discriminări față de vreun cult.

(3) Autoritățile publice cooperează cu cultele în domeniile de interes comun și sprijină activitatea acestora.

(4) Statul român, prin autoritățile publice abilitate, sprijină activitatea spiritual-culturală și socială în străinătate a cultelor recunoscute în România.

(5) Autoritățile publice centrale pot încheia cu cultele recunoscute atât parteneriate în domeniile de interes comun, cât și acorduri pentru reglementarea unor aspecte specifice tradiției cultelor, care se supun aprobării prin lege.

Art. 10. – (1) Cheltuielile pentru întreținerea cultelor și desfășurarea activităților lor se vor acoperi, în primul rând, din veniturile proprii ale cultelor, create și administrate în conformitate cu statutele lor.

(2) Cultele pot stabili contribuții din partea credincioșilor lor pentru susținerea activităților pe care le desfășoară.

(3) Statul promovează sprijinul acordat de cetățeni cultelor prin deduceri din impozitul pe venit și încurajează sponsorizările către culte, în condițiile legii.

(4) Statul sprijină, la cerere, prin contribuții, în raport cu numărul credincioșilor cetățeni români și cu nevoile reale de subzistență și activitate, salarizarea personalului clerical și neclerical aparținând cultelor recunoscute. Statul sprijină cu contribuții în quantum mai mare salarizarea personalului de cult al unităților de cult cu venituri reduse, în condițiile stabilite prin lege.

(5) Nimeni nu poate fi constrâns prin acte administrative sau prin alte metode să contribuie la cheltuielile unui cult religios.

(6) Cultele recunoscute pot beneficia, la cerere, de sprijin

material din partea statului, pentru cheltuielile privind funcționarea unităților de cult, pentru reparații și construcții noi, în raport cu numărul credincioșilor, conform ultimului recensământ, și cu nevoile reale.

(7) Statul sprijină activitatea cultelor recunoscute și în calitate de furnizori de servicii sociale.

(8) Autoritățile publice asigură oricărei persoane, la cerere, dreptul de a fi consiliată potrivit propriilor convingeri religioase prin înlesnirea asistenței religioase.

Art. 11. – Sprijinul statului constă și în acordarea de facilități fiscale, în condițiile legii.

Art. 12. – Utilizarea fondurilor bănești primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, precum și respectarea destinației bunurilor primite în proprietate sau folosință de la autoritățile publice locale ori centrale se supun controlului statului.

Art. 13. – (1) Raporturile dintre culte, precum și cele dintre asociații și grupuri religioase se desfășoară pe baza înțelegerii și a respectului reciproc.

(2) În România sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de defăimare și învrăjbită religioasă, precum și ofensa publică adusă simbolurilor religioase.

(3) Împiedicarea sau tulburarea libertății de exercitare a unei activități religioase, care se desfășoară potrivit legii, se pedepsește conform dispozițiilor legii penale.

Art. 14. – (1) Fiecare cult trebuie să aibă un organism național de conducere sau de reprezentare.

(2) Unitățile de cult, inclusiv filialele lor fără personalitate juridică, se înființează și se organizează de către culte potrivit propriilor statute, regulamente și coduri canonice.

(3) Înființarea unității de cult trebuie să fie comunicată, spre evidență, Ministerului Culturii și Cultelor.

(4) Unitățile de cult nou-înființate ca persoane juridice pot solicita și primi sprijin financiar, în condițiile legii.

Art. 15. – Sigiliile și ștampilele folosite de către un cult sau de către o unitate locală de cult trebuie să conțină și denumirea oficială sub care cultul a fost recunoscut ori inițialele acestuia.

Art. 16. – (1) Cultele recunoscute pot folosi, în desfășurarea activităților lor, orice limbă consideră de cuviință. Evidența financiar-contabilă se va ține și în limba română.

(2) În relațiile oficiale cu autoritățile statului, cultele recunoscute folosesc limba română.

SECȚIUNEA a 2-a

Recunoașterea calității de cult

Art. 17. – (1) Calitatea de cult recunoscut de stat se dobândește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii și Cultelor, de către asociațiile religioase care, prin activitatea și numărul lor de membri, oferă garanții de durabilitate, stabilitate și interes public.

(2) Recunoașterea statutelor și a codurilor canonice se acordă în măsura în care acestea nu aduc atingere, prin conținutul lor, securității publice, ordinii, sănătății și moralei publice sau drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 18. – Asociația religioasă care solicită recunoașterea calității de cult va formula o cerere în acest sens la Ministerul Culturii și Cultelor, însoțită de următoarea documentație:

a) dovada că este constituită legal și funcționează neîntrerupt pe teritoriul României ca asociație religioasă de cel puțin 12 ani;

b) listele originale cuprinzând adeziunile unui număr de membri cetățeni români cu domiciliul în România cel puțin egal cu 0,1% din populația României, conform ultimului recensământ;

c) mărturisirea de credință proprie și statutul de organizare și funcționare, care să cuprindă: denumirea cultului, structura sa de organizare centrală și locală, modul de conducere, administrare și control, organele de reprezentare, modul de înființare și desființare a unităților de cult, statutul personalului propriu, precum și prevederile specifice cultului respectiv.

Art. 19. – (1) În termen de 60 de zile de la data depunerii cererii, Ministerul Culturii și Cultelor înaintează Guvernului

documentația de recunoaștere a cultului, însoțită de avizul său consultativ, întocmit pe baza documentației depuse.

(2) Dacă documentația este incompletă sau statutele conțin prevederi contrare legii, acestea se restituie motivat spre completare sau modificare, iar termenul de soluționare se prelungește corespunzător.

Art. 20. – (1) În termen de 60 de zile de la primirea avizului, Guvernul se pronunță asupra cererii, prin hotărâre de recunoaștere sau de respingere motivată.

(2) Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și poate fi atacată în justiție, conform legii.

(3) În caz de respingere a cererii, asociația religioasă poate solicita reluarea procedurii de recunoaștere a calității de cult, numai dacă prezintă dovezi din care să rezulte că au încetat temeiurile care au dus la soluția de respingere.

(4) Drepturile și obligațiile aferente calității de cult recunoscut se pot exercita de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului de recunoaștere a acestuia.

Art. 21. – Guvernul, prin hotărâre, la propunerea Ministerului Culturii și Cultelor, poate retrage calitatea de cult recunoscut atunci când, prin activitatea sa, cultul aduce atingeri grave securității publice, ordinii, sănătății sau moralei publice ori drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 22. – (1) Modificarea și completarea statutelor de organizare și funcționare sau codurilor canonice ale cultelor se comunică, spre recunoaștere, Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Actele administrative emise în temeiul prevederilor prezentei secțiuni, precum și neemiterea acestora în termenele prevăzute pot fi atacate în justiție, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Personalul cultelor

Art. 23. – (1) Cultele își aleg, numesc, angajează sau revocă personalul potrivit propriilor statute, coduri canonice sau reglementări.

(2) Personalul cultelor poate fi sancționat disciplinar pentru încălcarea principiilor doctrinare sau morale ale cultului, potrivit propriilor statute, coduri canonice sau reglementări.

(3) Personalul clerical și cel asimilat al cultelor recunoscute nu poate fi obligat să dezvăluie faptele încredințate sau de care a luat cunoștință în considerarea statutului lor.

(4) Exercițarea funcției de preot sau orice altă funcție care presupune exercițarea atribuțiilor de preot fără autorizația sau acordul expres dat de structurile religioase, cu sau fără personalitate juridică, se sancționează potrivit legii penale.

Art. 24. – (1) Salariații și asigurații cultelor ale căror case de pensii sunt integrate în sistemul asigurărilor sociale de stat vor fi supuși prevederilor legislației privind asigurările sociale de stat.

(2) Salariații și asigurații cultelor care dispun de case de pensii sau fonduri de pensii proprii se supun regulamentelor adoptate de către organele de conducere ale cultelor, în conformitate cu statutele acestora și în acord cu principiile generale ale legislației privind asigurările sociale de stat.

Art. 25. – Personalul clerical și cel asimilat, precum și personalul monahal aparținând cultelor recunoscute este scutit de îndeplinirea serviciului militar.

Art. 26. – (1) Cultele pot avea organe proprii de judecată religioasă pentru problemele de disciplină internă, conform statutelor și reglementărilor proprii.

(2) Pentru problemele de disciplină internă sunt aplicabile în mod exclusiv prevederile statute și canonice.

(3) Existența organelor proprii de judecată nu înlătură aplicarea legislației cu privire la contravenții și infracțiuni în sistemul jurisdicțional.

SECȚIUNEA a 4-a

Patrimoniul cultelor

Art. 27. – (1) Cultele recunoscute și unitățile lor de cult pot avea și dobândi, în proprietate sau în administrare, bunuri

mobile și imobile, asupra cărora pot dispune în conformitate cu statutele proprii.

(2) Bunurile sacre, respectiv cele afectate direct și exclusiv cultului, stabilite conform statutelor proprii în conformitate cu tradiția și practicile fiecărui cult, dobândite cu titlu, sunt insesizabile și imprescriptibile și pot fi înstrăinate doar în condițiile statutare specifice fiecărui cult.

(3) Prevederile alin. (2) nu afectează redobândirea bunurilor sacre confiscate în mod abuziv de stat în perioada 1940–1989, precum și a celor preluate fără titlu.

Art. 28. – (1) Unitățile locale ale cultelor pot avea și întreține, singure sau în asociere cu alte culte, cimitire confesionale pentru credincioșii lor. Cimitirele confesionale se administrează potrivit regulamentelor cultului deținător. Identitatea confesională a cimitirelor istorice este protejată de lege.

(2) În localitățile în care nu există cimitire comunale și unele culte nu au cimitire proprii, persoanele decedate care aparțineau cultelor respective pot fi înhumate potrivit ritului propriu, în cimitirele existente în funcțiune.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică cimitirelor aparținând cultelor mozaic și musulman.

(4) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa cimitire comunale și orășenești în fiecare localitate.

(5) Cimitirele comunale sau orășenești se organizează astfel încât să aibă sectoare corespunzătoare pentru fiecare cult recunoscut, la cererea cultelor ce funcționează în localitatea respectivă.

Art. 29. – (1) Cultele au dreptul exclusiv de a produce și valorifica obiectele și bunurile necesare activității de cult, în condițiile legii.

(2) Utilizarea operelor muzicale în activitatea cultelor recunoscute se face fără plata taxelor către organele de gestiune colectivă a drepturilor de autor.

Art. 30. – Bunurile bisericesti sau similare din străinătate, proprietate a statului român ori a cultelor din România, pot constitui obiectul unor acorduri bilaterale semnate de statul

român, la solicitarea celor interesați.

Art. 31. – (1) Bunurile care fac obiectul aporturilor de orice fel – contribuții, donații, succesiuni –, precum și orice alte bunuri intrate în mod legal în patrimoniul unui cult nu pot face obiectul revendicării lor ulterioare.

(2) Persoanele care părăsesc un cult recunoscut nu pot emite pretenții asupra patrimoniului cultului respectiv.

(3) Disputele patrimoniale dintre cultele recunoscute se soluționează pe cale amiabilă, iar, în caz contrar, potrivit dreptului comun.

(4) În cazul retragerii calității de cult recunoscut potrivit prevederilor prezentei legi sau al dizolvării, destinația patrimoniului este cea stabilită prin statutul acestuia.

SECȚIUNEA a 5-a

Învățământul organizat de culte

Art. 32. – (1) În învățământul de stat și particular, predarea religiei este asigurată prin lege cultelor recunoscute.

(2) Personalul didactic care predă religia în școlile de stat se numește cu acordul cultului pe care îl reprezintă, în condițiile legii.

(3) În cazul în care un cadru didactic săvârșește abateri grave de la doctrina sau morala cultului, cultul îi poate retrage acordul de a preda religia, fapt ce duce la desfacerea contractului individual de muncă.

(4) La cerere, în situația în care conducerea școlii nu poate asigura profesori de religie aparținând cultului din care fac parte elevii, aceștia pot face dovada studierii religiei proprii cu atestat din partea cultului căruia îi aparțin.

Art. 33. – (1) Cultele au dreptul să înființeze și să administreze unități de învățământ pentru pregătirea personalului de cult, a profesorilor de religie, precum și a altor specialiști necesari activității religioase a fiecărui cult, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Fiecare cult este liber să își stabilească forma, nivelul, numărul și planul de școlarizare pentru instituțiile de învățământ proprii, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 34. – (1) Cultele își elaborează planurile și programele de învățământ pentru învățământul teologic preuniversitar și programele pentru predarea religiei. Acestea se avizează de către Ministerul Culturii și Cultelor și se aprobă de către Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Pentru învățământul superior, planurile și programele de învățământ se elaborează de instituțiile de învățământ, cu acordul cultului respectiv, și se aprobă de senatele universitare.

Art. 35. – (1) Personalul didactic din unitățile de învățământ teologic integrate în învățământul de stat se recunoaște de către Ministerul Educației și Cercetării, în condițiile prevăzute de lege, cu acordul prealabil al organelor statutare ale cultelor religioase în cauză.

(2) Personalul didactic din unitățile de învățământ teologic neintegrate în învățământul de stat se numește de către organele statutare ale cultelor, în conformitate cu statutele acestora. Personalul didactic care predă religia în școli trebuie să îndeplinească prevederile Legii privind Statutul personalului didactic nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 36. – (1) În centrele de plasament organizate de instituțiile publice, particulare sau aparținând cultelor, educația religioasă a copiilor se face conform apartenenței lor religioase.

(2) În centrele de plasament, indiferent de finanțator, educația religioasă a copiilor cărora nu li se cunoaște religia se face doar cu acordul persoanelor stabilite prin actele normative incidente în acest domeniu.

Art. 37. – Salarizarea personalului didactic și administrativ din unitățile de învățământ teologic neintegrate în învățământul de stat se asigură de către culte. La cererea cultelor, statul, prin Ministerul Culturii și Cultelor, poate asigura o contribuție la salariu, proporțional, în raport de numărul membrilor acestora.

Art. 38. – Echivalarea și recunoașterea diplomelor și a certificatelor de studii teologice obținute în străinătate se fac în

condițiile prevăzute de lege.

Art. 39. – (1) Culele recunoscute au dreptul de a înființa și administra forme de învățământ confesional de toate nivelurile, profilurile și specializările, în condițiile legii.

(2) Diplomele pentru absolvenții unităților și instituțiilor de învățământ particular, confesional, organizate de culele religioase se eliberează potrivit legislației în vigoare.

(3) Statul va susține financiar învățământul confesional, în condițiile legii.

(4) Unitățile de învățământ confesional dispun de autonomie organizatorică și funcțională, potrivit statutelor și canoanelor lor, în concordanță cu prevederile legale ale sistemului național de învățământ.

(5) În învățământul confesional se pot înscrie elevi sau studenți, indiferent de religie sau confesiune, garantându-se libertatea educației religioase a acestora, corespunzătoare propriei religii sau confesiuni.

CAPITOLUL III

Asociațiile religioase

Art. 40. – (1) Libertatea religioasă se poate exercita și în cadrul asociațiilor religioase, care sunt persoane juridice alcătuite din cel puțin 300 de persoane, cetățeni români sau rezidenți în România, care se asociază în vederea manifestării unei credințe religioase.

(2) Asociația religioasă dobândește personalitate juridică prin înscrierea în Registrul asociațiilor religioase, care se instituie la grefa judecătoriei în a cărei circumscripție teritorială își are sediul.

Art. 41. – (1) Oricare dintre asociați, pe baza împuternicirii date de ceilalți, poate formula o cerere de înscriere a asociației în Registrul asociațiilor religioase.

(2) Cererea de înscriere va fi însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv, în formă autentică, în care se vor arăta obligatoriu denumirea asociației religioase, care nu poate fi identică sau asemănătoare cu cea a unui cult sau a altei asociații religioase recunoscute, datele de identificare și semnăturile asociaților, sediul, patrimoniul inițial, de cel puțin două salarii brute pe economie, alcătuit din aportul în natură sau în bani al asociaților, precum și primele organe de conducere;

b) mărturisirea de credință proprie și statutul asociației religioase, care trebuie să cuprindă: structura sa de organizare centrală și locală, modul de conducere, administrare și control, modul de înființare și desființare a unităților locale, drepturile și obligațiile membrilor, principalele activități pe care asociația religioasă înțelege să le desfășoare în vederea atingerii scopurilor sale spirituale, alte prevederi specifice asociației religioase respective;

c) actele doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial;

d) avizul consultativ al Ministerului Culturii și Cultelor;

e) dovada privind disponibilitatea denumirii, eliberată de Ministerul Justiției.

Art. 42. – (1) În termen de 3 zile de la depunerea cererii de înscriere și a documentelor prevăzute la art. 41 alin. (2), judecătorul desemnat de președintele instanței verifică legalitatea acestora și dispune, prin încheiere, înscrierea asociației în Registrul asociațiilor religioase.

(2) Odată cu efectuarea înscrierii, încheierea prin care s-a dispus înscrierea se comunică, din oficiu, organului financiar local în a cărui rază teritorială se află sediul asociației religioase, pentru evidența fiscală, cu menționarea numărului de înscriere în Registrul asociațiilor religioase.

Art. 43. – Asociațiile religioase pot înființa filiale cu personalitate juridică, în conformitate cu statutele lor, potrivit procedurii prevăzute la art. 41 și 42.

Art. 44. – (1) Asociațiile religioase beneficiază de facilități fiscale legate de activitatea lor religioasă, în conformitate cu Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Asociațiilor religioase li se aplică în mod corespunzător și prevederile art. 10 alin. (2) și ale art. 15, 16 și 28.

Art. 45. – Dizolvarea asociației religioase se pronunță de instanța competentă atunci când, prin activitatea sa, asociația religioasă aduce atingeri grave securității publice, ordinii, sănătății sau moralei publice, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului ori când asociația religioasă urmărește alt scop decât cel pentru care s-a constituit.

Art. 46. – Prevederile prezentului capitol se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005.

Art. 47. – (1) Asociațiile existente, constituite în conformitate cu reglementările legale privind asociațiile și fundațiile, care au ca obiect de activitate principal exercitarea unei credințe religioase și care doresc să dobândească statutul de asociație religioasă vor depune la judecătoria unde sunt înregistrate o cerere de transformare a asociației și de radiere a ei din Registrul asociațiilor și fundațiilor și de înregistrare în Registrul asociațiilor religioase ținut de grefa aceleiași judecătoria, însoțită de documentația prevăzută la art. 41.

(2) Cererea va fi semnată de organele statutare de conducere ale asociației, arătându-se expres dorința transformării asociației inițiale în asociație religioasă.

(3) Judecătorul-delegat se va pronunța atât asupra transformării asociației, cât și asupra înregistrării asociației religioase, stabilind și perioada în care asociația a avut ca obiect de activitate exercitarea unei credințe religioase.

(4) Perioada stabilită de instanță va fi luată în considerare și se va adăuga perioadei de funcționare a asociației religioase, în vederea dobândirii calității de cult recunoscut.

Art. 48. – (1) În toate cererile și acțiunile în justiție privitoare la dobândirea sau pierderea calității de asociație religioasă, judecata se face cu prezența procurorului și cu citarea reprezentantului Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Încheierile sau hotărârile pronunțate de către instanță în cauzele privitoare la asociațiile religioase pot fi atacate cu recurs, în termen de 15 zile de la pronunțare, la tribunal.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 49. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, în România funcționează 18 culte recunoscute, conform anexei care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cultele din România prevăzute în anexă vor prezenta statutele și codurile canonice Ministerului Culturii și Cultelor, pentru recunoașterea lor.

(3) Recunoașterea se realizează prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii și Cultelor, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Dispozițiile art. 17 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 50. – (1) Orice modificare sau completare a prezentei legi se realizează cu consultarea prealabilă a cultelor recunoscute și cu respectarea normelor legale privind transparența decizională.

(2) Reprezentanții cultelor religioase au dreptul de a participa ca invitați la dezbaterile în Parlament și în comisiile acestuia a proiectelor de acte normative privitoare la viața religioasă, la activitatea cultelor, de educație și de învățământ confesional, de asistență socială și de patrimoniu național privind cultele.

Art. 51. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, Decretul nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 178 din 4 august 1948, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,

BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 28 decembrie 2006.

Nr. 489.

ANEXĂ

LISTA

cultelor recunoscute în România

Nr. crt.	Denumirea cultului
1.	BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
2.	EPISCOPIA ORTODOXĂ SÂRBĂ DE TIMIȘOARA
3.	BISERICA ROMANO-CATOLICĂ
4.	BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA, GRECO-CATOLICĂ
5.	ARHIEPISCOPIA BISERICII ARMENE
6.	BISERICA CREȘTINĂ RUSĂ DE RIT VECHI DIN ROMÂNIA
7.	BISERICA REFORMATĂ DIN ROMÂNIA
8.	BISERICA EVANGHELICĂ C.A. DIN ROMÂNIA
9.	BISERICA EVANGHELICĂ LUTHERANĂ DIN ROMÂNIA
10.	BISERICA UNITARIANĂ DIN TRANSILVANIA
11.	UNIUNEA BISERICILOR CREȘTINE BAPTISTE DIN ROMÂNIA
12.	BISERICA CREȘTINĂ DUPĂ EVANGHELIE DIN ROMÂNIA – UNIUNEA BISERICILOR CREȘTINE DUPĂ EVANGHELIE DIN ROMÂNIA
13.	BISERICA EVANGHELICĂ ROMÂNĂ
14.	CULTUL CREȘTIN PENTICOSTAL – BISERICA LUI DUMNEZEU APOSTOLICĂ DIN ROMÂNIA
15.	BISERICA CREȘTINĂ ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA
16.	FEDERAȚIA COMUNITĂȚILOR EVREIEȘTI DIN ROMÂNIA
17.	CULTUL MUSULMAN
18.	ORGANIZAȚIA RELIGIOASĂ MARTORII LUI IEHOVA

**STATUTUL
CULTULUI CREȘTIN PENTICOSTAL
- BISERICA LUI DUMNEZEU
APOSTOLICĂ DIN ROMÂNIA**

**LEGEA 489/2006
PRIVIND LIBERTATEA RELIGIOASĂ ȘI
REGIMUL GENERAL AL CULTELOR**

București 2008